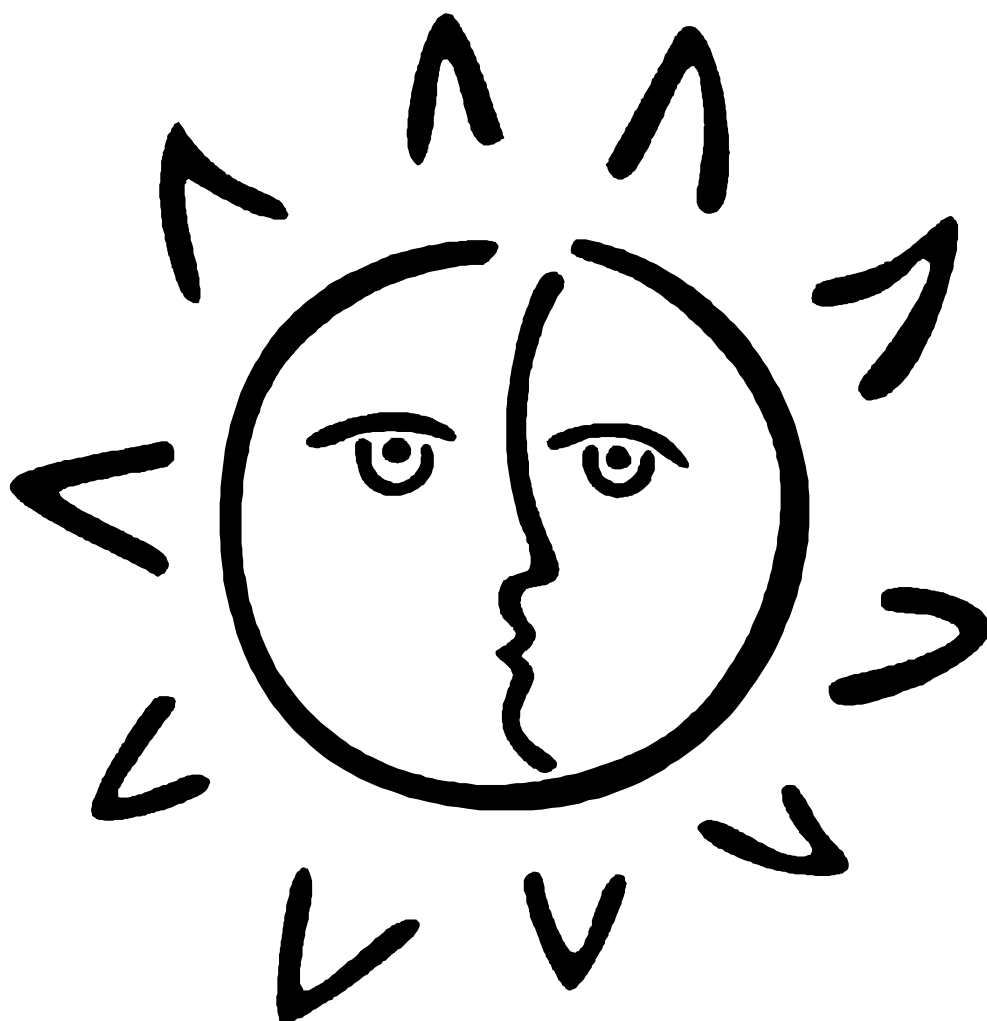

SŁONECZKO

NR 45

GRUDZIEŃ 2022

GAZETKA DLA RODZICÓW I DZIECI
PRZEDSZKOLE NR 2 W SKIERNIEWICACH

LEGENDA O CHOINCE

Piękna to była noc, w której Jezus Chrystus się narodził. Wszystko, co żyło wokół stajenki, chciało zajrzeć do niej i ucieszyć dziecię. Tuż przy stajence rosły trzy drzewa. Piękna i okazała palma, wdzięczna oliwka i skromna choinka. Co chwila zagłądały do stajenki i szumiąc listkami cicho szemrały słodką kołysankę Bożej Dziecinie. Jezus spał spokojnie w ramionach swej matusi. A kiedy się zbudził i otworzył oczęta, wtedy palma powiedziała do smukłej oliwki:

- Chodź, pójdziemy się pokłonić Jezusowi.
- Dobrze – zaszemrała oliwka – idźmy zaraz.
- Pójdę i ja z wami – dorzuciła cicho nieśmiała choinka.
- Ty? – rzekły pogardliwie dumne

drzewa. – Ty jesteś taka brzydka, masz kłujące igły i nieładnie pachniesz. Cóż ty dać możesz Jezusowi? Chyba chcesz go przestraszyć.

Zamilkła biedna choinka, słysząc takie złośliwe słowa, i cichutko zapłakała.

Tymczasem palma pokłoniła się przednóżkami i składając najpiękniejszy swój liść u stóp dzieciątka, powiedziała:

- Ofiaruję Ci, Dzieciątko Boże, ten liść, by chronił Cię od żaru słońca i złośliwego deszczu.

A drzewo oliwne, pochylając się nieco, upuściło ze swych soczystych gałązek kilka kropli przezroczywej oliwy o przepięknym zapachu. I cała stajenka pełna była teraz najśodszej woni. Boże Dzieciątko uśmiechnęło się serdecznie i w podziękowaniu pokiwało im rączką. Zakołysała się radośnie dumna palma, zaszeleściło listkami uszczęśliwione drzewko oliwne. Tylko niepozorna choinka spoglądając na nie westchnęła żałośnie i rzekła do siebie ze smutkiem:

- Tak, palma i oliwka to naprawdę piękne drzewa. A ja jestem biedna i brzydka. Pewnie by się mnie mały Jezusek przestraszył. Zostanę na uboczu, żeby nie przerazić Bożej Dzieciny.

Lecz był ktoś, kto usłyszał skromne słowa zasmuconego drzewka. To mały aniołek, który stał przy żłóbku. Słyszał on także dumne słowa palmy i oliwki i żal mu się zrobiło biednej choinki. Podszedł więc do niej i powiedział:

- Nie płacz, choinko. Spełni się twoje pragnienie. W nagrodę za swoją skromność tak cię wspaniale przystroję, że zachwycisz Jezusa.

I skinął na gwiazdki złote, co wesoło mrugały na nieba błękicie. Na wezwanie aniołka gwiazdki jedna po drugiej spadały z nieba i siadały na drżących z radości gałązkach choinki. Mała, niepozorna choinka rozbłysła wspaniałym blaskiem. Wyglądała jak zaczarowana.

Boża Dziecina uśmiechnęła się uszczęśliwiona, zaczęła klaskać rączkami i wyciągać je w stronę ślicznego drzewka.

I od tego dnia, co roku na Boże Narodzenie choinka staje się radością wszystkich dzieci.

Jak tam, w Betlejem, koło niej stoi żłóbek, a w

gałązkach błyszczą złote gwiazdki i różnokolorowe świecełka. Wśród rozłożystych gałązek ukryte są skarby, o których dziecko cały rok marzy. A choinka cieszy się radością dzieci i wspomina tę dawną piękną noc w Betlejem.

Bożonarodzeniowe tradycje w regionach Polski

Boże Narodzenie poprzedza Adwent (w obrządku Kościoła katolickiego). To czas większej pobożności, rorat, wspomnienia św. Barbary, św. Mikołaja, czy św. Łucji, a także przepowiadania pogody na przyszły rok. W czas adwentu nie można było pracować w polu, aby nie naruszyć uspionej ziemi, która mogłaby się stać niepłodna przez wiele lat. Adwent to także czas wyciszenia i szykowania się na cudowne przyjście na świat bożego dzieciątka. Wszelkie działania – tradycje, które dziś przekazujemy naszym dzieciom, poznaliśmy od własnych rodziców, czy dziadków. Przedszkolaki wiedzą, że przygotowania do świąt, to nie tylko czekanie na prezenty, ale także pomoc rodzicom w porządkach, praca z mamą w kuchni, wspólnie spędzony czas podczas przygotowywania

ozdób i ubierania choinki, wyczekiwanie pierwszej gwiazdki, zasiadanie do stołu wigilijnego, dzielenie się opłatkiem, spożywanie potraw specjalnie na tę okazję przygotowanych, wspólne śpiewanie kolęd, czy wyjście na pasterkę. Święta Bożego Narodzenia zwano również Godami, Godnymi Świętami, Świętymi Wieczorami. Zaczynają się wieczorem wigilijnym 24 grudnia.

Dawniej wierzono, na przykład, że wszystkie prace muszą być zakończone zanim na niebie pojawi się pierwsza gwiazdka. Nie wolno było prząść, tkąć ani szyć, bo mogły pojawić się nieprzyjazne dla ludzi demony wody. Wszystkie ciężkie prace, łącznie z ozdabianiem domu, jego otoczenia, gotowaniem, pieczeniem, czy sprzątaniem musiały być do tej pory zakończone. Wierzono także, że w ten wigilijny wieczór, woda w źródłach i potokach zamienia się w wino. Ale cudu tego doświadczyć mogły tylko osoby niewinne i szczęśliwe. Do dziś wierzy się, że dusze zmarłych nas odwiedzają i dlatego zostawiamy im jedno wolne miejsce. Są regiony, gdzie nikt nie usiadzie na ławie, czy stołku bez dmuchnięcia. A nóż usiadła już tam dusza naszego

zmarłego przodka? Dla zmarłych przygotowywało się także potrawy postne – z użyciem ziaren zbóż, maku, miodu i grzybów. Kolację spożywano w ciszy, bez wykonywania gwałtownych ruchów. Dawniej ilość potraw podawanych na stół wigilijny była zróżnicowana. Dzisiaj najczęściej spotyka się zwyczaj spożywania dwunastu. Jadłospis wigilijnych potraw był tak przemyślany, żeby uwzględniał wszystkie płody rolne i leśne z całego roku.

Ale czy w całej Polsce wszyscy stawiamy na stołach jednakowe potrawy?

ŚLĄSK

Generalnie obowiązuje zasada – ma ich być przynajmniej 12, na pamiątkę 12 apostołów. W wielu regionach na śląskim wigilijnym stole pojawia się moczka. W domach znajduje miejsce także barszcz czerwony z uszkami, zupa grzybowa albo rybna. Inne najbardziej typowe potrawy to: siemieniotka, czyli zupa wykonana z siemienia lnianego – podawana na ostro, lub na słodko, makówki – zmielony mak, gotowany na mleku lub wodzie z dodatkiem strucli i bakalii, groch z kapustą oraz pierogi z kapustą i grzybami. Często do dań dodaje się także suszone śliwki. Na deser podawana jest drożdżowa baba z bakaliami i kompot z suszonych owoców tzw. pieczek. Można znaleźć także pierniczki, orzechy i owoce. Należy skosztować każdej potrawy, żeby w nadchodzącym roku niczego nie brakowało. Pośród wielu ryb króluje karp smażony na masełku i panierowany oraz śledzie

w różnej postaci.

WIELKOPOLSKA

Jedną z najstarszych potraw przywędrowała na te tereny po II wojnie światowej. Była to kutia. Zstały ją kluski z makiem (makaron muszelki lub świderki), albo makiełki, podobne do śląskich makówek. Bardzo ważnym elementem na stole wigilijnym są ryby, głównie gatunki rzeczne, choć obecnie nie brak i karpia, sałatka śledziowa z cebulką i jabłkiem, śledź w śmietanie, w oleju, jak również marynowany, kluski z miodem i makiem, grzyby, suszone owoce potrzebne na kompot lub do innych potraw, kasze oraz kapusta (z grzybami lub grochem).

KASZUBY

Kiedyś na kaszubską świąteczną kolację podawano zupę owocową z kluskami, smażone śledzie z ziemniakami oraz kawę zbożową, herbatę lub miętę. Poza zupą owocową na stole pojawiała się zupa rybna, ryż z jagodami, grzyby smażone, ciasto drożdżowe lub piernik. Dziś królują tradycyjnie ryby pod każdą postacią – śledzie, sieje, węgorze, łososie. Dostaniemy także rybne pierożki. Dziś na stole goszczą także barszcz, zupa grzybowa, rybna, migdałowa oraz zupa wigilijna z suszonych owoców nawiązująca do tradycji kaszubskich. Na świąteczny deser Kaszubi podadzą miodny kuch – tradycyjny wypiek, a także pierniki, serniki, drożdżówki i różne ciasteczka świąteczne.

PODLASIE

Na wigilijnej wieczerzy królują potrawy z wszystkich płodów ziemi, jak również darów

lasu. Potrawy symbolizujące zgodę i pomyślność to kutia oraz kisiel owsiany. Do innych tradycyjnych potraw zalicza się racuchy drożdżowe, ryby, zupę z warzyw, barszcz z grzybami, postny bigos, kluski z makiem lub olejem, kaszę gryczaną, groch i kompot z suszonych śliwek. Ponadto kulebiak – duży pieróg nadziewany farszem z kapusty i grzybów. Wiele tych kresowych potraw ma korzenie ukraińskie i białoruskie. Dzieci raczą się małutkimi zwierzątkami z ciasta.

KUJAWY

Wigilijne potrawy kujawskie sporządza się z tego, czym obrodziła ziemia. Na świąteczną wieczerzę przygotowuje się głównie potrawy z jagieł, grochu, kapusty, fasoli, śledzi, jabłek, orzechów i maku. Przyrządza się zupę grzybową, barszcz z uszkami oraz słodką – z gruszek i śliwek, z kluskami z żytniej mąki. Nie brakuje smażonej ryby – wśród nich karp na kilka sposobów, kapusty z grochem, klusek z makiem i ciasta drożdżowego. Na deser podaje się kompot z suszonych owoców. Podoba mi się zwyczaj, kiedy to gospodyni podczas tej wieczerzy ma święto: nie może wstać od stołu. To głowa rodziny podaje potrawy.

MAZOWSZE

Tradycyjne potrawy, które podaje się podczas wigilijnej kolacji to kluski z makiem, rwaki (ugotowane, mielone ziemniaki) czy zupa grzybowa, a także barszcz biały na kwasie z kapusty z grzybami. Na świątecznym stole nie brakuje także różnorodnych ryb. Jednak najczęściej jest to karp w śmietanie lub w galarecie, któremu towarzyszą panierowane i smażone grzyby, oraz postny bigos. Na Mazowszu, jak w innych regionach Polski, panuje również zwyczaj picia kompotu z suszu.

Zachęcamy do szukania dawnych, rodzinnych przepisów na smaczne wigilijne potrawy i dzielenia się nimi z dziećmi, które po latach jeszcze wspominać będą smaki dzieciństwa z wigilijnego stołu.

Kochani Rodzice!

Kolejny rok minął jak z bicza strzelił! I znowu mamy Święta. Wasze dzieci rosną jak na drożdżach! Co roku przynoszę im zabawki, a już niedługo pewnie zażyczą sobie całkiem dorosłych prezentów i nie będą chciały się bawić.

Mam nadzieję, że sprostalem Waszym wymaganiom i pod choinką znajdą się tylko upragnione rzeczy z listy. Jednak musicie pamiętać o jednym - prezenty to nie wszystko. Czas to najcenniejszy podarunek, jaki można dostać od innych. Życie mija tak szybko... coś o tym wiem, jestem już w końcu bardzo stary.

W tegoroczne Święta oprócz prezentów materialnych, podarujcie Waszym dzieciom właśnie czas. Odlóżcie telefony i laptopy. Wyłączcie telewizory. Usiądźcie na kanapie, popatrzcie sobie w oczy i porozmawiajcie ze sobą. Pobawcie się razem. Wyjdźcie na spacer. Poznajcie się na nowo. Przytulcie się do siebie, niech wśród mroźnej zimy wypełni Was świąteczne ciepło i naładuje akumulatory na cały przyszły rok.

*Pozdrawiam,
Świsty Mikołaj*

PS: Nie przejmujcie się dziwnym stukaniem i hałasami dobiegającymi z dachu. To tylko moje niesforne renifery parkują sanie.

Zgadnij, o czym mowa

Nie słycać jej w Wielkanoc,
ni w czasie wakacyjnym.
Zaśpiewasz ją przy szopce
i stole wigilijnym.

Słowa i słoweczka
z uśmiechem powiedziane,
szczerze, wzruszające,
do bliskich skierowane.
Wypowiadasz je z sercem,
gdy dzielisz się opłatkiem,
wzruszenia tęż czasami
wycierając ukradkiem.

Mogą być suszone
lub marynowane,
w Boże Narodzenie
do potraw dodawane.
Znajdziesz je w kapuście
i w uszkach do barszczyku.
Czy wiecie, o czym mowa,
dziewczynko i chłopczyku?

Choć rośnie zwykle
w skromnej zieleni,
dziś tysiącem ozdób
radośnie się mieni.
Świąteczka ją zdobią
i długie łańcuchy,
A pod nią jest szopka
i małe pastuchy.

Zalepione starannie,
falbanka na obrzeżu.
Z kapustą i grzybami
czekają na talerzu.

Niepozorna rybka
w oleju lub śmietanie.
Również w dzień Wigilii
stanowi pyszne danie.

Dzielimy się nim w Wigilię,
gdy pierwsza gwiazdka zaświeci.
Łamią się nim dziadkowie,
rodzice oraz dzieci.

W kącie stoi ustrojona
jak dama na bal,
a my wiemy, że po świętach
rozebrać ją zał...

Kto czerwony worek dźwiga
i na saniach w nocy śmiga?
Co to jest za dziwny święty,
co rozdaje nam prezenty?

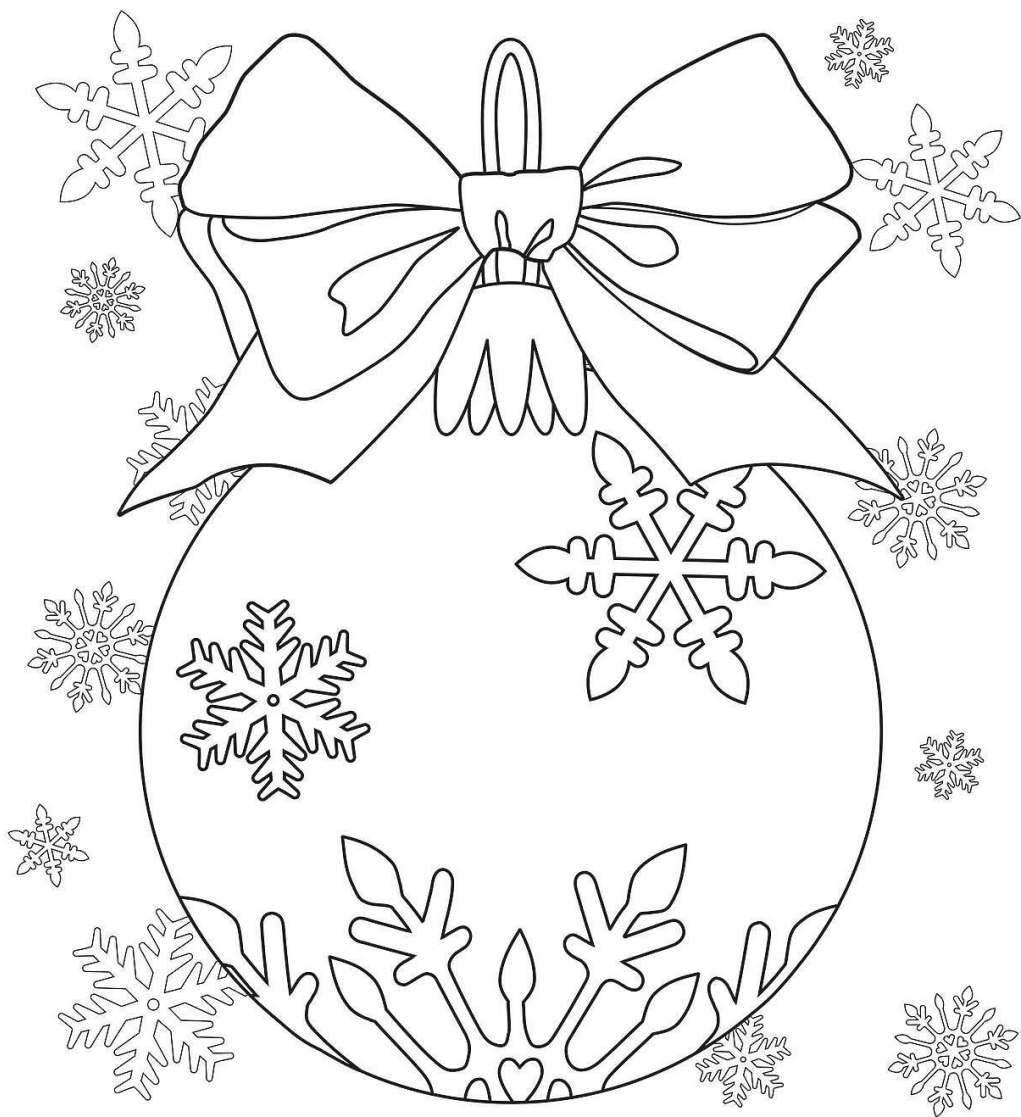
Słodkowodna to ryba,
z dużą łuską na grzbiecie.
W galarecie lub po grecku
w dzień Wigilii ją zjecie.

Długi i wiotki, lecz to nie szal.
I nie nadaje się on na bal.
Przystroić może – ale choinkę,
a nie chłopczyka albo dziewczynkę.
Owiniesz nim pięknie choinkę całą,
robiąc z niej damę iście wspaniałą!

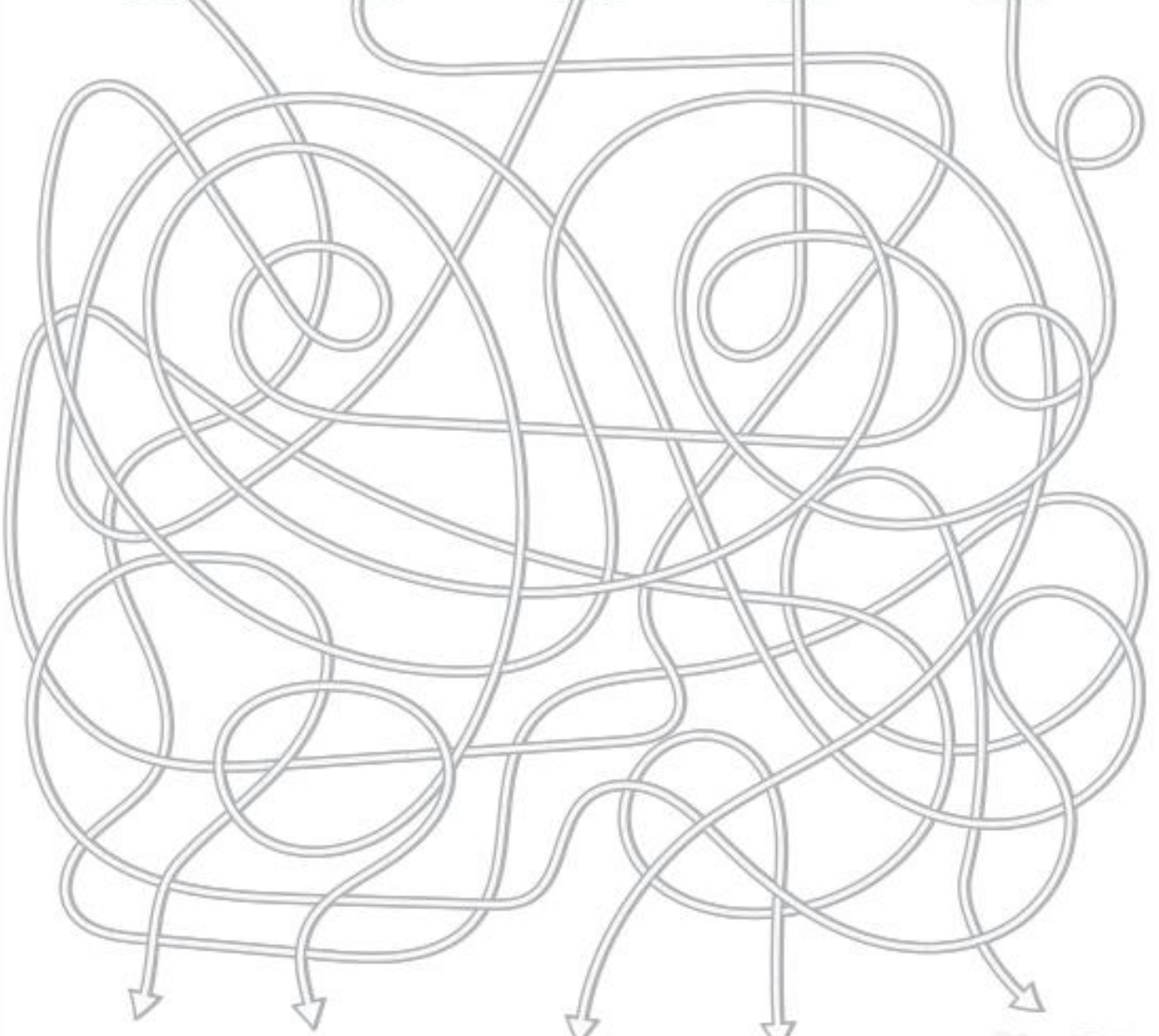
W gospodarstwie na wsi
domkiem jest dla koni,
lecz kiedyś, w noc cudowną,
Jezusika schronił.

Choć ma liczne uszka,
to jest jak pierś głuchy.
Napełniają nim w święta
wszyscy swoje brzuchy.

W niej dzieciątko w świętą
noc tuliła Maryja.
Wraz z maleństwem,
tam na sianku, nadzieja się zrodziła.

1 **2** **3** **4** **5**

ball

yo-yo

bike

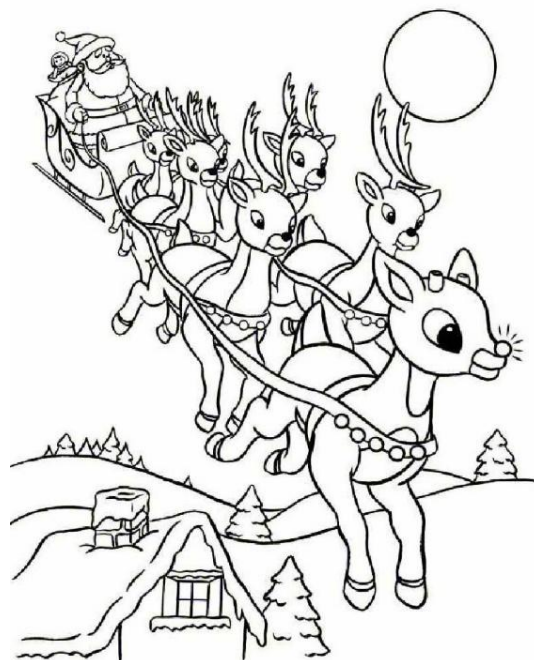
jump rope

1 Santa

Szanowni Państwo,

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia pragniemy złożyć najserdeczniejsze życzenia: niech ten świąteczny czas będzie wypełniony miłością, radością, spokojem i rodzinną atmosferą. Życzymy również dużo zdrowia, optymizmu i samych sukcesów w Nowym Roku.

Wydawnictwo:
Przedszkole nr 2
ul. Szarych Szeregów 6
96-100 Skierniewice
tel./fax. 46 833-56-55

<http://www.p2skierniewice.wikom.pl/>
e-mail: p2sloneczko@wikom.pl
IODO: iodo@spotcase.pl

Redaktor numeru: Sandra Broniarek

Andżelika Chmielewska
Katarzyna Kłoda
Dorota Kowalska
Monika Zagawa